

LLÄPS

Leuvanjoen kyläutiset netissä 1/07

Vuosi vaihtui myös Leuvanjoella.

Vuosi 2006 oli ennätysellisen lämmin myös täällä meidän kotikolossamme Leuvanjoen itsehallintoalueella. Lämpöä lisäsi ennen kaikkea kasvihuoneilmiö, mutta tasapuolisuuden nimissä täytyy antaa kyseenalainen kunnia myös emokuntamme asianosaisille, kun suuressa säästäväisyyden puuskassaan poistivat kyläyhdistykseltämme, taikka tässä tapauksessa itseltään, jokavuotiset sähkörahat. Siitäkö vasta verenkierto ja naamojen punotus lisääntyivätkin. Nyt tarkenee paiskia karvalakkia hankeen pikkupakkasellakin toimitalossa, kun ei tarvitse vahtia josko sisälämpö kohoaisi liikaa. Liikalämpö tunnetusti vaikeuttaa ahkerien kyläläisten

harrastustoimintaa. Nyt talolla kudotaan raanuja ja veluureita ja tikkureita sellaisella vauhdilla, että huh! Kylällä huhutaan myös, että jopa puolet Leuvanjoen kylän pelloista valjastettaisiin kenkäheinän viljelyyn. Viljelijöillä on vahva usko siihen, että EU on määrittänyt myös kenkäheinän viljelylle tukitason, jolla sen tuottaminen on jos ei kannattavaa niin ainakin hyvää mieltä tuottavaa. Tuottavuushan on tärkein tavoite nykypäivänä kaikessa.

Toivokaamme tulevasta vuodesta 2007 menestyksestä ja antoisaa kaikille tasapuolisesti!

Kusisuo kesäisessä asussaan

Pääkirjoitus:

Uusi aika on alkanut Leuvanjoella! Sitä pitää juhlia!!

Jee!!!!

Huraa!!!

No...siinähan sitä jo olikin...

Nauttikaa jo perinteikkäästä nettilehdestämme, tämä on jo joku neljäs numero. Sivuja tulee lisää juttujen mukana. Lehtemme kaipaa avustajia/ kolumnisteja. Ottakaa yhteyttä tai lähettäkää juttuvinkkejä/juttuja sähköpostiimme..

Ainutlaatuisia kuvia kuunpimennyksestä!

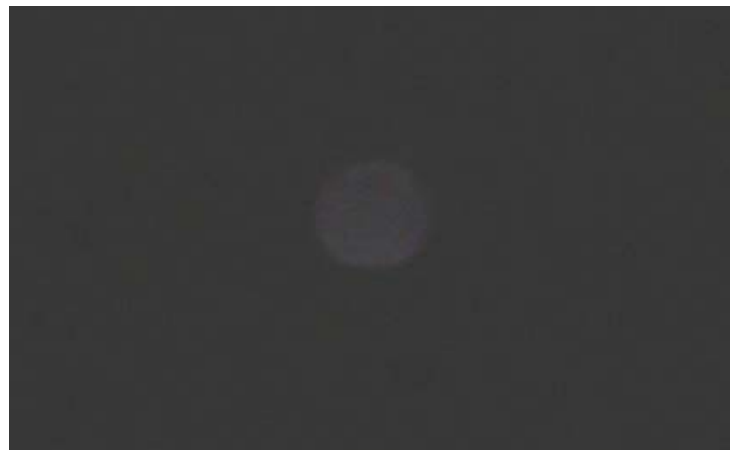
Maaliskuun alun kuunpimennys näkyi täydellisenä meillä täällä Leuvanjoella. Tähti-, vai pitäisikö tässä tapauksessa sanoa Kuureportterimme, sai ainutlaatuisia kuvia paikallisesta ilmiöstä kuun kadotessa maan varjoon. Pitkä päivystys, vai pitäisikö sanoa yövystys, palkittiin komeasti kun kuu katosi, juuri kuten oli ennustettukin. Nythän palkintona oli siis se, ettei taivaalla näkynyt kuuta. Jo vanhat astrologian kirjat ennustavat tällaisella täydellisellä kuunpimennyksellä olevan vahvan vaikutuksen siihen näkykö kuu vai ei.

Ikäväksensä kalpea kuureportterimme havaitsi saman minkä niin monet muutkin taivaalle tähyäjät: meidän rakkaan maapallomme ilma on jo niin saastunutta, että ilmakehän taittama valo on jo tumman punertavaa. Karsean kaunis näky sinänsä, vaikka tulevaisuuden näkymänä ei mitenkään rohkaiseva. Optimistijollana reportterimme kuitenkin oheistaa kuvat lehteen, jotta me kaikki ei-niskakenot voisimme nauttia tuosta henkeäsalpaavasta näystä, siis kun mitään ei näy! Siinäpä miettimistä tulevaisuuden suhteen.

Kuunpimennys alkamassa

Täydellinen pimennys, valitamme ettei kuu näy kuvassa....

Jälleen menestystä Leuvanjoelle!

Maaliskuussa, kauniissa aurinkoisessa ja keväisessä säässä, järjestettiin jälleen Yli-Iin Marttakerhon haastekilpailu potkuriviestissä. Ennakkoilmoittautuneita joukkueita oli seitsemän kappaletta, joten kisasta oli odotettavissa tasainen ja vaativa. Kilpailu pidettiin Keskuskoulun kaukalopallokentällä.

Taktikointi alkoi heti auringon noustua: potkukelkat kaivettiin naftaliinista riihen ylisiltä, potkurien jalaksia oiottiin ja voideltiin parhaan ajoreitin ja luistavuuden takaamiseksi. Kisan sääntöihin kuului, että nelihenkisestä joukkueesta yhden oli vuorollaan istuttava matkustajana, ja kääntöpaikalla vaihdettiin sitten paikkoja kyytiläisen ja potkuttelijan kesken; täten myös kyytiläisen istuin piti virittää edullisimman ilmanvastuksen mukaiseksi, sillä niinkin suurissa nopeuksissa pienikin ilmanvastuksen lisääntyminen hidastaa matkantekoa juuri sen ratkaisevan millisekunnin joka saatetaan vaatia kunniakkaaseen voittoon.

Matka oli raastavan pitkä, kaukalopallokaukalon päästä päähän ja takaisin ilman taukoja! Kilpailu käytiin pudotuskisana, kaikki putosivat niin kauan kunnes finalistit olivat enää jäljellä. Aika ratkaiseva oli myös aika, joka mitattiin ajanottona. Tässä kisassa ei huudeltu "havuja", vaan puuskutettiin kuin höyryjunat kentän päästä päähän ja takaisin.

Kilpailun finaaliin selvisivät, niin henk.koht. kuin välinedoping -huhuista huolimatta, Yli-Iin VPK:n joukkue sekä Leuvanjoen Läsäyksen eli LLÄPS:in (lausutaan "fläps") oman maansa edustusjoukkue. Finaali käytiin leppeässä kevätuulessa auringon porottaessa. Tasaisen alun jälkeen kumpikin joukkue eteni päättäväisesti kohti kaukalon päätyä, kuitenkin pienen raon kasvaessa koko ajan finaalijoukkueiden välille. Ensimmäiseen vaihtoon tultaessa niukka johtoasema oli jo havaittavissa. Toisella osuudella tasaväkisten joukkueiden rako vain leveni, ja maaliin tultaessa voittaja oli ratkennut. Voittajana oli tietenkin LLÄPS, joka voitti hopeapalkinnon tässä kisojen kisassa tultuaan toiseksi. Toimituksella ei ole vielä tarkkaa tietoa mitä ensimmäiseksi tullut VPK:n joukkue voitti.... Kisa oli reilu ja käytiin hyvässä hengessä.

Voittohopeaa juhlistaan koko loppuvuosi, kertoi Leuvan Kyläyhdistyksen edustaja, eikä olisi mikään ihme, jos Yli-Iin kunta lahjoittaisi tontitkin koko voittoisalle joukkueelle!

Kiitokset Yli-Iin Marttoille mukavasta ja monipuolisesta tapahtumasta, hyvä että vielä on aktiivisia toimijoita täälläkin. Seuraavaa tapahtumaa odotellessa toimittajanne vetäytyy transkendenttiseen mietiskelyasentoon uusia uutisia etsien.

Parasta kakkosluokkaa vauhdissa...

Lumivyöryvaara Leuvanjoella!

Kevät on jo sillä mallilla, että hiihtäjien ja muiden on oltava varovaisia liikkuaan Leuvanjoen mahtavien luonnonmuodostelmien läheisyydessä. Ilmojen lämmitessä jyrkillä rinteillä lojuva lumi saattaa äkkiarvaamatta lähteä liikkeelle. Kyseessä on sama ilmiö josta varoitellaan muillakin tunturi- ja vuoristoalueilla ympäri maailman. Sofistikoituneimmat sanovat sitä avalanssiksi. Me täällä vuorilla kutsumme sitä lumivyöryksi. Nimestä viis, kyseessä on sama ja mahdollisesti kohtalokas ilmiö, jonka uhreiksi joutuu vuosittain kymmeniä ihmispoloisia.

Leuvanjoen alueen rinne- ja vuoristovastaava kehottaa kaikkia olemaan tarkkana ja varovaisia liikkuaan luonnossa. Muistakaa

ilmoittaa reittinne ystäville ja huolehtikaa palattuanne että teette paluuilmoituksen. Asiantuntijoiden mukaan tämä tilanne saattaa kestää Juhannusviikolle asti, joten muistakaa varovaisuus!

Toimittajamme oli vaarassa joutua avalanssin uhriksi ulkoillessaan kevähangilla epätasaisessa rinnemaastossa. Onnepsensa toimittaja oli vasta aikomassa kiivetä jyrkkää rinnettä huipulle päästäkseen katselemaan alhaalla avautuvia huikeita maisemia. ”Vyöry oli niin nopea, että ei siinä ehtinyt edes aivastaa saati pieraista kauhusta”, kertoo hermoheikko toimittaja. Sairaslomansa kestää jonkun vuoden Jouluun saakka.

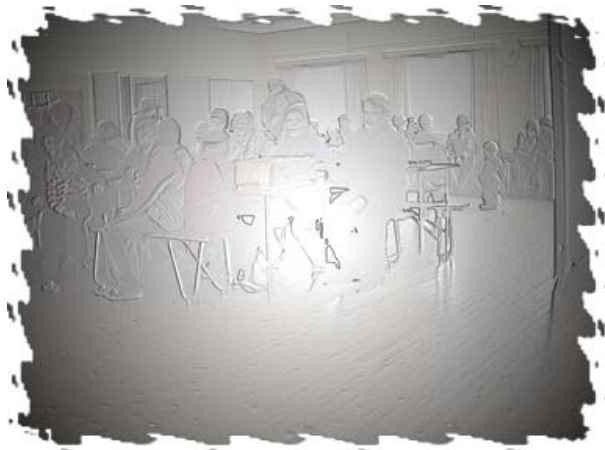
Avalanssi saattaa yllättää kulkijan, kuten tässä kuvassa näkyy. Kippurahäntäisen pelastajakoiran avulla selvisi, että tällä kertaa ihmishuhreja ei tullut...ainakaan tämän vyöryyn tapahtuessa.

Perinteinen talvipäivä Leuvanjoella!

Jokakeväinen Talvitapahtuma ja kesäkauden avaus juhlisti jälleen kyläläisten mielet Leuvanjoella. Kyläyhdistys oli järjestänyt viihdyttävän ja jännittävän kilpailu- ja huvitapahtuman Toimitalolle.

Ensi kertaa taisi käydä niin että ulkopaikkakuntalaisia, vaikkakin Leuvanjoelta lähteneitä, oli enemmän kuin varsinaisia kyläläisiä! Niin tai näin, kaikille riitti ajankulua ja evästä koko tapahtumarikkaan päivän ajan!

Saappaanheiton ja ketjunlirituksen lomassa hiihdettiin nappulahiihdot ja ostettiin arpoja, kuten myös arvioitiin katsojan ja lapion välistä matkaa.

Sään vuoksi ei tarvinnut pelätä häikäistymistä tai hikeentymistä, ohut pilvikerros ja sopiva tuuli huolehtivat optimaalisesta suoritustasosta niin kilpailuissa kuin munkkikahvitteluissakin ja makkaransyönnissä! Kaiken kaikkiaan päivä oli jälleen kerran onnistunut taidonnäyte kyläyhdistyksen rutinoituneesta organisointikyvystä ja yhteistoiminnasta. Kiitokset Kyläyhdistykselle kun pidätte kylähenkeä yllä, se on nykyään harvinainen ja uhattu luonnonvara. Ensi vuonna jälleen tavataan talvitapahtumassa, sitä ennen monessa muussa!

Palkintojenjaon tunnelmaa Leuvanjoen Toimitalolla.

4H-Kerhot pyörii taas. Tämän vuoden puolella olemme jo kerenneet touhuta kaikenlaista mukavaa. Kerholaiset ovat tehneet runsaasti TOP-tehtäviä eri aiheista, leiponeet mm. herkullisia vadelmamuffinsseja, näyttäneet kädentaitonsa rakentamalla hyllyjä ja linnunpönttöjä. Lisäksi olemme tehneet hiihtoretken Leuvan luontoon sekä käyneet laskemassa mäkeä Tannilassa. Pääsiäistä olemme valmistelleet kylvämällä pääsiäisruohot ja askartelemalla pääsiäiskoristeita.

Leikkimielinen sählyturnaus (28.3) Jakkukylän 4H-kerholaisia vastaan osoitti jälleen kuinka loistavia pelaajia Leuvalta löytyy. Kerholaisten yksimielisellä päätöksellä joukkueemme nimeksi valittiin ”Leuvan Lämärit”. Viidellä omalla pelaajalla Jakkukylän seitsemää pelaajaa vastaan saimme aikaan liikettä paitsi omassa myös vastapuolen joukkueessa. Jakkukylän ”Jakkustadilaiset” antoivat hyvän vastuksen, mutta loistavalla yhteispelillä ”Leuvan Lämärit” hoitivat homman kotiin. ☺ Peli päättyi 13-10 Leuvan eduksi.

Kuvia kerhostamme:

Voittajajoukkue ”Leuvan Lämärit”

vasem. Josefiina Ylisiurua, Valtteri Turtinen, Taneli Turtinen, Juho Ylisiurua ja Oskari Turtinen

Leuvanjoen viimeiset sohikaanit!?

Valpas toimittajamme osui jälleen sikspäkkiin kuljeskellessaan aistit ja kaamerat valmiina pitkin keväisen kaunistu Leuvanjoen kylänraittia. Pohjois-Leuvanjoella, tarkemmin määriteltynä melkein kaikkein kauimpana kirkonkylältä (onneksi!(toim.huom.)), lööppihunterimme törmäsi katoavaan kansanperinteeseen ja samalla hupenevaan luonnonvaraan ja sukupuuttoon! Ei, kyse ei ole liito-oravasta tai sen papanoista, eikä myöskään Leuvannosaurus -hormaliskosta, vaan kylämme viimeisistä sohikaaneista! Toimittajamme kaameran linssiin nämä luteiden sukulaiset tarttuivat viime hetkessä; muutaman päivän päästä niitä ei kuuleman mukaan enää ole olemassa! Teennäisen iloisena nämä kohtalostaan tietoiset ööliöt touhusivat hurmahenkisinä tupajumin lailla, siivuten viimeisiä salkopuitaan losoiksi kuin ennen vanhaan!

Virallinen nimitys näille arkkeliöille on pienen tietojätin mukaan "sahamohikaanit", vaikka kansan suussa nimi on ja aikoja sitten muotoutunut "sohikaaniksi". Kansanomainen nimitys onkin huomioijan mielestä lähempänä varsinaista toiminnan kuvausta...

Läksiäispuheissaan sohikaanit muistelivat pitkää ja ansiokasta ja vaiherikasta taivaltaan Leuvanjoen teollistuvan infrastruktuurin kehittämisessä, kaikki yhden ja yksi kaikkien puolesta! Tällä hetkellä vaikuttaa kuitenkin siltä että yksi aikakausi on päättymässä sohikaanien osalta Leuvanjoella, ainakin originellien yksilöiden kohdalla. Kehitys jatkuu kuitenkin ja uusia losoja nähdään vielä jatkossakin, sanoo aina oikeaan osuva arvuuttajakin!

Leuvanjoen viimeinen saha(ensimmäinen vasemmalta) ja sohikaanit loson teossa.

Laajakaistapäistä hommaa!!

Jo aikaisemmin terveen paperit saanut nöyrä lehtemme toimittaja uhkaa jälleen pimahtaa! Tällä kertaa hihnan savuamisen aiheuttaa emopitäjämme, sen jonne on joka paikasta matkaa yli-11 ainakin tienvarsitaulujen mukaan, suhtautuminen maaseudun asuttuna pitämiseen ja palveluiden saatavuuteen.

Jo ammoisista ajoista lähtien on rakkaalla kylällämme ihmetelty erittäin tasa-arvoista huomiotta jättämistä - muutamien poikkeuksien - koskien sivukylien asioita ja kehittämistä. Nyt on sitten vedetty tappi pois sivukyläveneidien pohjista!

Jos te, arvoisat lukijamme ja langattoman laajakaistayhteyden omistajat, olette ihmetelleet valtavan kallista investointipakkoa nopean nettiyhteyden saadaksenne, tässä teille paljastus joka saa valokuidutkin haalistumaan. Tehän olette joutuneet joko ostamaan hirmu kalliin laajakaista-antennin, taikka sitten maksatte siitä kamalaa vuokraa yhteismaksun lisäksi!

Näinkin valistumatonta maalaista pistää mietityttämään, että miksi samanlaisista laitteista pitää meillä maksaa jopa 499 euroa (tarjouksessa!), ja miksi naapurissa tarvitsee maksaa vain 199 euroa...!!? Toisaalta samat laitteet saa omaksi vain 99 euroa maksamalla, jos satut asumaan vaikkapa Savossa....

Missä vika, arvoisa Perjantai? No vika on siinä, että täällä meillä kallis isiemme ja äitiemme kunta

tukee maaseudun laajakaistoittumista EI MITENKÄÄN!!! Siinä sitten korupuheet sivukylien varustamiseksi nopeilla nettiyhteyksillä tasa-arvon nimissä asettuvatkin oikeaan kontekstiinsa... Olisiko tässä jonkinlainen keskustelun paikka? Miksi ihmeessä meidät aina jätetään oman onnemme nojaan, niin kauan kuin mitään ei kuulu. Kenen etu on se, että näin räikeästi eri-arvoistetaan meitä viattomia syrjäkylän poloisia...ei käy mihinkään järkeen...? Tätä asiaa selviteltiin Helsingistä asti, ja vaadittiin ministeritason kannanottoa ennen kuin asiat selvisivät tähän pisteeseen. Nyt onkin eduskunnan mäeltä lähtenyt velvoite alkaa neuvottelemaan, missä määrin kukin alue ryhtyy tukemaan nykyisin jo melkein perusoikeuksiin kuuluvaa laajakaistayhteyttä tässä kaistapäisessä yhteiskunnassa. Eivät tämän alueen kunnat yksin toki ole syypäitä tähän, iso moka tämä on paikallisen operaattorinkin puolesta, se ei ole edes ehdottanut alueellansa laitteiston hintasubventointia. Törkeä homma! Nyt loppui tämä artikkeli ja toimittaja lähtee rauhoittumaan, kuulema vuolaan Leuvanjoen rantapenkereillä pahimmatkin huolet unohtuvat!! Ilkeät tosin väittävät että se huolien unohtuminen johtuu siitä, että päällimmäiseksi ajatukseksi siellä samoillessa tulee, jotta miten kehvanassa minä löydän tästä pajupusikosta ihmisten ilmoille....

Lämpöennätyksiä rikottu jälleen!

Tänä kesänä on jälleen nähty luonnon arvaamattomuus säiden osalta. Kuka olisi arvannut vielä talvella, että kesällä olisi näin vähän lunta ja se vähäkin lumi olisi näin lämmintä!? Ei onnistunut monellakaan Leuvanjoen urhealla maanviljelijällä saada moitteetonta kenkäheinää tänä suvena! Suurin osa sadosta aiotaankin syöttää karjalle. Ylimäärä aiotaan laittaa markkinoille, aluksi yritetään myydä hevosyrittäjille hevosenkenkäheinänä ja mikäli vielä jotain latoon jää, ne jalostetaan heinähangoiksi ja –seipäiksi ja viedään ikeaan osastojen koristeiksi. Onko kukaan koskaan laskenut, kuinka suuri on viennin osuus kuntamme taloudesta...? Tunnusluvut puhukoot puolestaan, toimittaja vaikenee!!

Toimittajanimitys LLÄPS:issä

Ilolla voimme ilmoittaa hartaudella odotetun tapahtuman tapahtuneeksi! Toimittajenkilöstöömme on tullut uutta väriä ja henkeä uuden ulkomaantoimittajan omi-tui- ja -naisuudessa. Tästä lähtien Leuvanjoen toiminnallisen kyläalueen, johon tätä nykyä kuuluu koko Itä-Aasia ja Indokiina, uutisten rapotoinnista tuolla kaukaisella alueemme laitapuolella huolehtii lehtemme uusi kalumnisti ja reportterikaljaasi 蒂姆 (länsimaisittain lausuttuna Pruits Bäng).

Hänen asiantuntemuksensa sekä vankahkon kokemuksensa avulla voimme saada tuoreimmat tapahtumat, vaikutteet ja uutiset suoraan paikan päältä kaukaa itsehallintoalueemme laitamilta. Aluksi toimittaja 蒂姆 keskittyy vertailemaan alueidemme eroja muunkin kuin etäisyyden suhteen, ja päätoimituksemme onkin antanut hänelle vapaat kädet raportoida asiat kuten haluaa, ilman ennakkosensuuria. Todennäköisesti tulemme kokemaan ainutlaatuisia elämyksiä lehtemme palstoilla, ja te, lukuisat lukijamme, saatte tietää tapahtumat jo ennen kuin iltapäivälehdet ehtivät sanoa "lööppi"! Onnittelut lehtemme puolesta uudelle toimittajallemme ja toivotamme menestystä vaikealla uralla kaukana jostain.

Kuvassa uusi kolumnistimme 蒂姆 innokkaana palvelemaan lukijoitamme.